

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/910/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

348/2013. (XI. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) I. r. panaszos, II. r. panaszos, III. r. panaszos és IV. r. panaszos¹ 2012. november 9-én előterjesztett **panaszát** a 2013. november 26-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – E. városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszosok 2012. november 9-én postai úton előterjesztett beadványukban előadták, hogy 2012. november 6-án az I. és a II. r. panaszos E. település külterületén elment gombát szedni. Az úton találtak az erdőszél, aki megkérdezte tőlük, hogy mit csinálnak. Elmondták neki, hogy gombát szedni mennek. Ekkor megjelent E. település körzeti megbízottja, B. B., aki idegesen a panaszosokhoz lépett, a panaszosok köszönését nem viszonzta, hanem kérdés nélkül arcon ütötte mind a két panaszost. Ezt látta a III. és IV. r. panaszos is.

A rendőr ingerülten mondta, hogy „Mindig ti miattatok kell kijönnöm.” Kérdezgette, hogy hol van a fa, meg a fűrész, majd közölte, hogy nem lát semmit a helyszínen. A körzeti megbízott látta, hogy a patakánál van még két személy, odaküldte az erdészt ehhez a két személyhez. Majd az erdőszél a rendőrhöz vezette ezt a két személyt is, a III. és a IV. r. panaszost. Ekkor elővette a viperáját a körzeti megbízott, majd adott egy tájékoztatót, azzal, hogy „ha el

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

tudjátok olvasni egyáltalán, akkor olvassátok el.” Ezt követően fejenként 50.000 Ft helyszíni bírságot szabott ki.

A panaszosok közölték, hogy jelezték a történeteket (azaz, hogy a körzeti megbízott megütötte őket) az E. települési Nemzetiségi Önkormányzat felé is

A panaszosok kérik az ügyük kivizsgálását, hogy az érintett rendőr mással szemben ne járhasson el ilyen jogtalanul.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) B. J. r. alezredes 2013. február 1-jén kelt átiratában előadta, hogy a megpanaszolt intézkedés jogalapja az Rtv. 13. § és a 29. § (1) bekezdése volt, figyelemmel arra, hogy a rendőr szabálysértés elkövetését észlelte. B. B. r. ftörm. az E. városi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály Körzeti Megbízotti Alosztály körzeti megbízottja 2012. november 6-án szolgálata teljesítése során telefonos bejelentést kapott 9 órakor K. A. E. települési alatti lakostól, hogy E. település E. város felőli részén, a patak és az A. J. út mögött található erdőrészbe több személyt is látott bemenni fűrészekkel és kézikocsikkal, feltehetőleg falopási szándékkal.

B. B. r. ftörm. a helyszínen megjelent, ahol az erdő szélén fogadta a bejelentő és megmutatta azt a helyet, ahol a személyek az erdőbe bementek. Ezen a területen, több helyen is láthatóak voltak frissnek tűnő lefűrészelt facsonkok, kidöntött fatörzsek. Az erdőrészletben tartott ellenőrzés során tetten érni senkit sem sikerült, de több embert is megzavartak az erdőben, akik futásnak eredtek. Ezt követően B. B. r. ftörm. és a bejelentő az erdőből kivezető földúton maradtak, ahonnan az egész erdőrész belátható volt, így az onnan kijövő emberek észrevétlenül nem távozhattak. Kb. 9 óra 40 perc körüli időben a megjelölt erdőrészről gyalogosan megjelent először két személy, majd valamivel később kb. 10 perc elteltével még két személy is, akik az igazoltatás sorrendjében azonosak voltak az alábbi személyekkel: II. r. panaszos, IV. r. panaszos, III. r. panaszos, I. r. panaszos. Az első igazoltatásra 9 óra 40 perckor került sor, majd a másodikra és a harmadikra 5-5 perccel később, végül pedig a negyedik személyt 10 órakor igazoltatta a rendőr.

A második alkalommal megjelenő személyek ellenkező irányból érkeztek, mint az elsőnek megjelent személyek, valószínűleg a körzeti megbízottat csak később vehették észre, ezért nem futottak el. Az intézkedés alá vont első két személy elmondta, hogy csak gombászni indultak az erdőbe, de náluk gomba, illetve annak gyűjtésére szolgáló eszköz nem volt. Ezután jelent meg a másik két férfi is, akiket szintén intézkedés alá vont a körzeti megbízott.

Ezen személyek elismerték, hogy falopási szándékkal érkeztek az erdőbe, de mivel megzavarták őket, még nem loptak el semmit, és fát sem vágtak ki. Ekkor egyik személynél sem talált a körzeti megbízott fűrészelt vagy baltát. Az egyik férfi (azok közül, akik másodjára jelentek meg) B. B. r. ftörm. felszólítására megmutatta az elrejtett kézfűrészét. Ez a személy elmondta, hogy a másik három férfival közösen jöttek az erdőbe fát lopni. A körzeti megbízott a férfit a többiekhez visszakísérte és szembesítette őket a társuk által

elmondottakkal. Ekkor a másik három férfi is elismerte, hogy lopni akartak, majd megmutatták a közelben elrejtett nagyméretű fa szállítására használatos kézikocsijukat és fa fűrészüket is. Védekezésül mindannyian előadták, hogy bár lopni érkeztek, még nem loptak el semmit, így nem követtek el jogsértést. A mind végig a helyszínen tartózkodó bejelentő a személyekről, a kézikocsiról és a fűrészekről fényképeket készített, melyeket a r. alezredes csatolt az átirathoz.

Mivel lopás közben egy főt sem sikerült tetten érnie B. B. r. főrm-nek, de valamennyi személy elismerte a lopás kísérletét, ezért helyszíni bírság kiszabása mellett döntött és az eljárást ennek szabályai szerint folytatta le. A személyektől az intézkedés biztonságos végrehajtása érdekében, a fűrészeket az intézkedés befejezéséig elvette, majd annak végén részükre visszaadta. A r. főrm. a panaszosokat az A. J. út felőli műútra kísérte, ahol az ügyeletlen keresztül priorálta őket, majd közölte velük, hogy lopás szabálysértés kísérlete miatt mindannyiukkal szemben 50.000-Ft helyszíni bírságot szab ki, ha a szabálysértést elismerik, a bírság összegét nem vitatják, és panaszuk sincs.

A bírsággal szemben senkinek sem volt panasza, a szabálysértést aláírásaikkal is elismerték, a bírsághoz tartozó tájékoztatót átvették. Az intézkedés végén a r. főrm. tájékoztatta őket panaszjogaikra is, majd az intézkedést befejezte.

A r. alezredes előadta még, hogy a r. főrm. a panaszosokat tisztelgés, napszaknak megfelelő köszönés, valamint neve és jelvéyszáma közlését követően vonta intézkedés alá. Szóváltás nem alakult ki. Az intézkedés alá vontakkal szemben tisztelettudó, magázódó, de határozott hangnemet alkalmazott. A r. főrm. a panaszban megjelöltekkel ellentétben nem szidalmazta a személyeket, nem sértegette őket.

A r. főrm. a kezében a rendszeresített gumibotot tartotta készenlétben, mivel négy személyt vont intézkedés alá egyedül, de kényszerítő eszköz vagy testi kényszer alkalmazása senkivel szemben sem vált indokoltá az intézkedés során. A r. főrm. nem ütött meg senkit az intézkedés során. Nem volt „vipera” a r. főrm.-nél, ilyen eszközzel nem rendelkezik.

2) B. B. r. főrm. 2012. november 6-án kelt jelentésében előadta, hogy aznap 9 órakor K. A. E. települési lakos telefonon bejelentést tett arról, hogy E. település E. város felőli részén a patak és az A. J. út mögött található erdő részben több személy is tartózkodik, feltehetőleg lopási szándékkal. A r. főrm. kiment a helyszínre, ahol az erdő részben több helyen is láthatók voltak frissnek tűnő lefűrészelt facsonkok. Az erdő részben tartott ellenőrzés során falopáson tetten érni senkit sem sikerült. Az erdőből 9 óra 45 perc körüli időben gyalogosan megjelent a IV. r. panaszos, akit a r. főrm. igazoltatás alá vont. A panaszos az elszámoltatása során elmondta, hogy azzal a szándékkal érkezett az erdőbe, hogy onnan fát lopjon, de mivel megzavarták, így fát kivágni vagy faanyagot eltulajdonítani még nem tudott. A r. főrm. a panaszosnál nem talált szerszámot, azt valószínűleg eldobhatta.

A panaszossal szemben lopás szabálysértés kísérlete miatt 50.000-Ft. helyszíni bírságot szabott ki, mivel a panaszos a szabálysértést elismerte, a bírságot elfogadta és aláírta. A panaszos a körözési rendszerben nem szerepelt.

3) B. B. r. főrm. 2012. november 6-án kelt jelentésében előadta, hogy aznap 9 órakor K. A. E. települési lakos telefonon bejelentést tett arról, hogy E. település E. város felőli részén a

patak és az A. J. út mögött található erdőrézben több személy is tartózkodik, feltehetőleg lopási szándékkal. A r. főrm. kiment a helyszínre, ahol az erdőrézben több helyen is láthatók voltak frissnek tűnő lefűrészelt facsonkok. Az erdőrézletben tartott ellenőrzés során falopáson tetten érni senkit sem sikerült. Az erdőből 9 óra 40 perc körüli időben gyalogosan megjelent a II. r. panaszos, akit a r. főrm. igazoltatás alá vont. A panaszos az elszámoltatása során elmondta, hogy azzal a szándékkal érkezett az erdőbe, hogy onnan fát lopjon, de mivel megzavarták, így fát kivágni vagy faanyagot eltulajdonítani még nem tudott. A r. főrm. a panaszosnál nem talált szerszámot, azt valószínűleg eldobhatta.

A panaszossal szemben lopás szabálysértés kísérlete miatt 50.000-Ft. helyszíni bírságot szabott ki, mivel a panaszos a szabálysértést elismerte, a bírságot elfogadta és aláírta. A panaszos a körözési rendszerben nem szerepelt.

4) B. B. r. főrm. 2012. november 6-án kelt jelentésében előadta, hogy aznap 9 órakor K. A. E. települési lakos telefonon bejelentést tett arról, hogy E. település E. város felőli részén a patak és az A. J. út mögött található erdőrézben több személy is tartózkodik, feltehetőleg lopási szándékkal. A r. főrm. kiment a helyszínre, ahol az erdőrézben több helyen is láthatók voltak frissnek tűnő lefűrészelt facsonkok. Az erdőrézletben tartott ellenőrzés során falopáson tetten érni senkit sem sikerült. Az erdőből 9 óra 50 perc körüli időben gyalogosan megjelent a III. r. panaszos, akit a r. főrm. igazoltatás alá vont. A panaszos az elszámoltatása során elmondta, hogy azzal a szándékkal érkezett az erdőbe, hogy onnan fát lopjon, de mivel megzavarták, így fát kivágni vagy faanyagot eltulajdonítani még nem tudott. A r. főrm. a panaszosnál nem talált szerszámot, azt valószínűleg eldobhatta.

A panaszossal szemben lopás szabálysértés kísérlete miatt 50.000-Ft. helyszíni bírságot szabott ki, mivel a panaszos a szabálysértést elismerte, a bírságot elfogadta és aláírta. A panaszos a körözési rendszerben nem szerepelt.

5) B. B. r. főrm. 2012. november 6-án kelt jelentésében előadta, hogy aznap 9 órakor K. A. E. települési lakos telefonon bejelentést tett arról, hogy E. település E. város felőli részén a patak és az A. J. út mögött található erdőrézben több személy is tartózkodik, feltehetőleg lopási szándékkal. A r. főrm. kiment a helyszínre, ahol az erdőrézben több helyen is láthatók voltak frissnek tűnő lefűrészelt facsonkok. Az erdőrézletben tartott ellenőrzés során falopáson tetten érni senkit sem sikerült. Az erdőből 10 óra körüli időben gyalogosan megjelent a I. r. panaszos, akit a r. főrm. igazoltatás alá vont. A panaszos az elszámoltatása során elmondta, hogy azzal a szándékkal érkezett az erdőbe, hogy onnan fát lopjon, de mivel megzavarták, így fát kivágni vagy faanyagot eltulajdonítani még nem tudott. A r. főrm. a panaszosnál nem talált szerszámot, azt valószínűleg eldobhatta.

A panaszossal szemben lopás szabálysértés kísérlete miatt 50.000-Ft. helyszíni bírságot szabott ki, mivel a panaszos a szabálysértést elismerte, a bírságot elfogadta és aláírta. A panaszos a körözési rendszerben nem szerepelt.

6) A rendőrség csatolta a helyszíni bírság kiszabásáról szóló nyomtatványok másolatát, amelyek valamennyi esetben hiánytalanul lettek kiállítva. A nyomtatványokat a panaszosok aláírták. A szabálysértés tényállásaként a Szabs. tv. 177.§ (1) bekezdés szerinti lopás kísérlete került feltüntetésre a nyomtatványokon.

7) A rendőrség által megküldött fényképeken, egyrészt a facsonkok, másrészt a panaszosok, harmadrészt a favágáshoz szükséges eszközök láthatóak.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, illetve a XV. foglalt diszkrimináció tilalmát az alábbiak szerint.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy kiterjed-e a panasz valamennyi részére a hatásköre.

A panaszos kifogásolta, hogy velük szemben a rendőr lopás kísérlete miatt helyszíni bírságot szabott ki, pedig ők csak gombászni mentek az erdőbe.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, mely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A rendőrség szabálysértési hatóságként végzett tevékenységét a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) rendelkezései szabályozzák. A szabálysértési hatóság az általa alkalmazott szankcióról, ennek esetleges visszavonásáról vagy megváltoztatásáról a fenti jogszabály keretei között saját hatáskörben dönt.

A fentiekből következik, hogy a Testületnek nincs hatásköre annak megítélésére, hogy a panaszos elkövette-e a szabályszegést, illetve a Testület eljárása nem minősül jogorvoslati eljárásnak a helyszíni bírsággal szemben, így nincs jogosultsága a Testületnek arra sem, hogy a panaszossal szemben kiszabott helyszíni bírságot felülbírálja.

2) A Testület ezt követően a rendőrök intézkedési kötelezettségét vizsgálta és az alábbi megállapításokra jutott.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy

veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. §-a szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A Btk. 316. § (1) bekezdése szerint lopást követ el az, aki idegen dolgot másától azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa.

A Szabs. tv. 177. § (1) bekezdés a) pontja szerint aki ötvenezer forintot meg nem haladó értékre lopást követ el, úgyszintén, aki e cselekmények elkövetését megkísérli, szabálysértést követ el.

A (4) bekezdés szerint az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott szabálysértés miatt az erdészeti hatóság arra felhatalmazott ügyintézője, a halászati őr, valamint a mezőőr, a természeti és védett természeti területeken a természetvédelmi őr, helyi jelentőségű védett természeti területen az önkormányzati természetvédelmi őr is szabhat ki helyszíni bírságot.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A rendőri jelentések szerint K. A. E. települési lakos arról tett bejelentést, hogy ismeretlen személyek mentek be a patak melletti erdőbe fűrészszel és kézikocsikkal, feltehetőleg falopási szándékkal. A panaszosok szintén úgy nyilatkoztak, hogy találkoztak az erdőszel.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy a lopás bűncselekményét vagy szabálysértését vagy ezek kísérletét követték el vagy igyekeznek elkövetni az erdőben, tehát **a bejelentésben ismertett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.**

3) A szolgálati fellépés szabályainak megtartása kapcsán az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

A panaszosok sérelmezték, hogy a rendőr nem viszonzta a köszönésüket.

A rendőri jelentés szerint ugyanakkor a r. törm. a panaszosokat tisztelgés, napszaknak megfelelő köszönés, valamint neve és jelvéyszáma közlését követően vonta intézkedés alá.

Az Rtv. 20. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése kimondja, hogy a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A jelen esetben a panaszosok, illetve az intézkedő rendőr előadása oly mértékben van ellentmondásban a tekintetben, hogy a rendőr köszönt-e az intézkedés kezdetén, hogy további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában az ellentmondás nem oldható fel.

Tekintettel arra, hogy a panaszosok állítása és a rendőri iratok egymásnak ellentmondanak, és ezen ellentmondásokat további bizonyítási eszköz hiányában a Testület feloldani nem tudta, ezért úgy foglalt állást, hogy a panaszosok emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható a szolgálati fellépést érintő kifogás kapcsán.

4) Az I. és a II. r. panaszos sérelmezte, hogy a rendőr minden előzmény és kérdés nélkül arcon ütötte a két panaszost. A panaszosok állítása szerint a bántalmazást a másik két panaszos is látta.

A rendőri jelentés ezzel szemben azt tartalmazza, hogy kényszerítő eszköz vagy testi kényszer alkalmazása senkivel szemben sem vált indokolttá az intézkedés során. A r. ftörm. nem ütött meg senkit az intézkedés során.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 11. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előljárója utasításainak - az e törvényben foglaltak figyelembevételével - engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 16. § (4) bekezdése szerint a rendőr nem alkalmazhat kínzást, kényszervallatást, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódot, az erre vonatkozó utasítást köteles megtagadni. A rendőr az ilyen magatartás tanúsítójával szemben, annak megakadályozása érdekében, a szolgálati beosztására, a rendfokozatára, személyére tekintet nélkül köteles intézkedni.

A jelen esetben a panaszosok, illetve a rendőr előadása oly mértékben vannak ellentmondásban, hogy további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában az ellentmondás nem oldható fel.

Tekintettel arra, hogy a panaszosok állítása és a rendőri iratok egymásnak ellentmondanak, és ezen ellentmondásokat további bizonyítási eszköz hiányában a Testület feloldani nem tudta, ezért úgy foglalt állást, hogy a panaszosok emberi méltóságához való jogának sérelme a kifogásolt ütés kapcsán nem megállapítható.

5) A panaszosok sérelmezték, hogy a rendőr egy viperát tartott a kezében, amikor aláíratta velük a helyszíni bírság kiszabásáról szóló nyomtatványt.

A rendőri jelentés ezzel szemben az tartalmazza, hogy a r. ftörm. a kezében a rendszeresített gumibotot tartotta készenlétben, mivel négy személyt vont intézkedés alá egyedül, de kényszerítő eszköz vagy testi kényszer alkalmazása senkivel szemben sem vált indokoltá az intézkedés során. Nem volt „vipera” a r. ftörm.-nél, ilyen eszközzel nem rendelkezik

Az Rtv. 16. § (2)-(3) bekezdése a kényszerítő eszközökről az alábbiakat rögzíti. A rendőrségnél alkalmazható kényszerítő eszköz rendszeresítésének szabályait rendelet útján a Kormány állapítja meg. A miniszter rendeletben állapítja meg a rendőrségnél rendszeresíthető kényszerítő eszközök típusát, fajtáját. A rendőrségnél csak olyan kényszerítő eszköz rendszeresíthető, amelynek szabályszerű használata a törvényes intézkedés céljának elérésére alkalmas, megfelel a vonatkozó élet-, egészség- és balesetvédelmi előírásoknak.

A jelen esetben a panaszosok, illetve a rendőr előadása oly mértékben vannak ellentmondásban, hogy további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában az ellentmondás nem oldható fel.

Tekintettel arra, hogy a panaszosok állítása és a rendőri iratok egymásnak ellentmondanak, és ezen ellentmondásokat további bizonyítási eszköz hiányában a Testület feloldani nem tudta, ezért úgy foglalt állást, hogy a panaszosok tisztességes eljárásához való jogának sérelme a vipera kézbentartására vonatkozó panasz kapcsán nem megállapítható.

6) A panaszosok a beadványukban sérelmezték, hogy a rendőr megalázó megjegyzést tett rájuk („Olvassák el, már ha tudnak olvasni”).

Ezzel szemben a rendőri jelentések azt rögzítik, hogy a panaszossal szemben végig tisztelettudó, magázódó, de határozott hangnemet alkalmazott a körzeti megbízott. A r. ftörm. a panaszban megjelöltekkel ellentétben nem szidalmazta a személyeket, nem sértegette őket.

A rendőr magatartásával kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A jelen esetben a panaszosok, illetve az intézkedő rendőr előadása oly mértékben vannak ellentmondásban, hogy további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában az ellentmondás nem oldható fel.

Tekintettel arra, hogy a panaszosok állítása és a rendőri iratok egymásnak ellentmondanak, és ezen ellentmondásokat további bizonyítási eszköz hiányában a Testület feloldani nem tudta, ezért úgy foglalt állást, hogy a panaszosok emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület álláspontja szerint a telefonos bejelentés tartalma intézkedési kötelezettséget keletkeztetett a rendőrség oldalán.

A panaszosok állítása és a rendőri iratok egymásnak ellentmondanak, és ezen ellentmondásokat további bizonyítási eszköz hiányában a Testület feloldani nem tudta, ezért úgy foglalt állást, hogy a panaszosok emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható a szolgálati fellépést érintő kifogás kapcsán. Ugyanezen okból nem volt megállapítható a panaszosok emberi méltóságához való jogának sérelme a kifogásolt ütés kapcsán a panaszosok tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme a vipera kézbentartására vonatkozó panasz kapcsán. Szintén ezért nem volt megállapítható a panaszosok emberi méltóságához való jogának sérelme a kifogásolt kijelentések kapcsán.

A Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez áttette.

Budapest, 2013. november 26.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET